

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **G. T.**,
skazanego z art. 284 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 6 września 2023 r.
wniosku obrońcy skazanego adw. R. M. o wyłączenie
SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek
od udziału w rozpoznaniu sprawy zainicjowanej kasacjami obrońców od wyroku
Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 marca 2022 r., sygn. II AKa 24/19,
na podstawie art. 41a przed średnikiem k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 1 sierpnia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek (datowany na dzień 27 lipca 2023 r.) jednego z obrońców skazanego G. T. – adw. R. M., o wyłączenie SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek od udziału w rozpoznaniu kasacji obrońców od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 marca 2022 r., sygn. II AKa 24/19 (sygn. postępowania kasacyjnego III KK 19/23).

Obrońca podniósł, że — w jego ocenie — cyt.: „istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do [...] bezstronności [sędziego - *przyp. SN*] w danej sprawie”. W uzasadnieniu wniosku jego autor wskazał m. in. na to, że sędzia Sądu Najwyższego Małgorzata Wąsek-Wiaderek

rozpoznając wnioski obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w postanowieniu z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. III KK 19/23, dokonała li tylko „wstępnej” oceny zarzutów kasacyjnych, a nadto nie dokonała „analizy ich uzasadnienia”. W dalszej części wniosku jego Autor przedstawił szeroki wywód dotyczący m. in. rangi zarzutów kasacyjnych oraz ich treści.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego G. T. – adw. R. M. o wyłączenie SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek od udziału w rozpoznaniu kasacji obrońców od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 marca 2022 r., sygn. II AKa 24/19 (sygn. postępowania kasacyjnego III KK 19/23) bazujący na zaszłości procesowej w postaci wydania przez sędziego orzeczenia z dnia 11 kwietnia 2023 r. w sprawie o sygn. III KK 19/23, należało pozostawić bez rozpoznania. Jest on bowiem oparty na tej samej podstawie faktycznej, co wniosek złożony przez skazanego wcześniej w toku postępowania, tj. w piśmie datowanym na 18 maja 2023 r. (*k. 377-384 t. II akt sygn. III KK 19/23*).

Wniosek ten został rozpoznany: Sąd Najwyższy go nie uwzględnił i nie wyłączył od orzekania w sprawie SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek (postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., sygn. III KK 19/23 [KRI 219], *k. 449-450 t. III akt sygn. III KK 19/23*). Sąd ten odniósł się do podniesionych w chronologicznie pierwszym wniosku o wyłączenie sędziego zarzutów nawiązujących do braku bezstronności sędziego wynikającego z uchybień, których — zdaniem skazanego — SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek dopuściła się podczas rozpoznawania wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Wskazane w tamtym wniosku uchybienia, których miał się dopuścić Sąd Najwyższy orzekający w dniu 11 kwietnia 2023 r. w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia świadczyć miały (w opinii autora wniosku) o braku istnienia przymiotu bezstronności sędziego. Twierdzenia te zostały obecnie ponowione w kolejnym wniosku o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie kasacyjnej, tym razem w treści wniosku wniesionego przez obrońcę skazanego – adw. R. M.. We wniosku tym ponownie wskazuje się na liczne uchybienia, których — zdaniem — jego autora miała się

dopuszczyć sędzią objętą wnioskiem o wyłączenie od rozpoznania sprawy w toku incydentalnego postępowania zainicjowanego złożeniem wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

W takiej sytuacji zachodzi zatem konieczność pozostawienia bez rozpoznania kolejnego wniosku o wyłączenie dotyczącego tego samego sędziego opartego na analogicznej podstawie faktycznej, co wniosek złożony we wcześniejszej fazie postępowania i uprzednio rozpoznany — a to w myśl dyspozycji przepisu art. 41a przed średnikiem k.p.k.

Marginesowo jedynie wskazać należy, że dopatrywanie się przez obrońcę skazanego istnienia podstaw do wyłączenia SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek od udziału w sprawie w okoliczności, że we wcześniejszej fazie postępowania kasacyjnego Sędzia wypowiedziała się odnośnie wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia zamieszczonych w kasacjach obrońców wniesionych w imieniu skazanego (w jego ocenie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. III KK 19/23, k. 301-306 t. II akt sygn. III KK 19/23 w sposób nierzetelny dokonał „wstępnej” oceny zarzutów kasacyjnych) zasadza się na oczywistym nieporozumieniu.

Primo: jak już wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy w licznych judykatach, „powoływanie się przez autora wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. na zarzuty kasacyjne nie daje podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia, bowiem Sąd Najwyższy nie może w postępowaniu o incydentalnym charakterze dokonywać swoistego ‘przedsądu’, co do zasadności podniesionych zarzutów” (por. postanowienia SN: z dnia 20 czerwca 2006 r., II KK 225/06, LEX nr 1147404; z dnia 26 kwietnia 2005 r., II KK 139/05, LEX nr 218245; z dnia 11 sierpnia 2004 r., II KK 300/04, LEX nr 162859; z dnia 3 czerwca 2003 r., II KK 27/03, LEX nr 184639; z dnia 24 marca 2003 r., II KK 20/03, LEX nr 184349). W identycznym kierunku wypowiedział się Sąd Najwyższy rozpoznający wniosek skazanego o wyłączenie SSN Małgorzaty Wąsek-Wiaderek od udziału w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2023 r., sygn. III KK 19/23 [KRI 219]) cyt.: „ (...) rozważanie zastosowania instytucji określonej w art. 532 k.p.k. nie stanowi jednak swoistego ‘przedsądu’, albowiem Sąd Najwyższy nie wypowiada

się definitywnie co do zasadności kasacji, a jedynie rozważa wstępnie, jedynie na potrzeby zbadania zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, kwestię wysokiego prawdopodobieństwa ewentualnego uwzględnienia kasacji”.

Secundo: rozstrzygnięcie wniosku o wstrzymanie orzeczenia, złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. (niezależnie od kierunku tego rozstrzygnięcia), nie stanowi zatem swoistego prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym i nie oznacza, iżby sędzia definitywnie przesądził ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie wniesionej kasacji. Wydanie orzeczenia w trybie i na zasadach przepisu art. 532 § 1 k.p.k. i nieuwzględnienie takiego wniosku nie oznacza nawet, iżby procesowo niedopuszczalne było w przyszłości uznanie zarzutów postawionych w kasacji za oczywiście zasadne (zob. postanowienie SN z dnia 11 marca 2022 r., III KO 12/22, LEX nr 3409477). Samo rozstrzygnięcie incydentalne (w zakresie wstrzymania wykonalności orzeczenia) nie świadczy *a priori* o naruszeniu waloru bezstronności sędziego w sprawie głównej (zob. postanowienie SN z dnia 18 sierpnia 2022 r., IV KO 19/20, LEX nr 3411736; por. postanowienie SN z dnia 15 lutego 2021 r., V KO 5/21, LEX nr 3123876).

Rozstrzygając w przedmiocie wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sąd Najwyższy orzekający w składzie jednoosobowym z udziałem SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek nie mógł się wypowiedzieć i nie wypowiedział się *stano* w przedmiocie kasacji i wyartykułowanych w nich zarzutów, tj. nie stwierdził ani tego, że podniesione w tych nadzwyczajnych środkach zaskarżenia zarzuty są zasadne ani też, że zarzuty te nie są zasadne, bo nie taka też – wbrew oczekiwaniom obrońcy – jest rola Sądu Najwyższego orzekającego w tym postępowaniu incydentalnym wobec postępowania głównego, którym w tym przypadku jest postępowanie co do kasacji. Ustalono — i to wyłącznie w sposób prowizoryczny, tylko na potrzeby badania istnienia podstaw do ewentualnego uwzględnienia wniosków o charakterze incydentalnym (wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia), na przedpolu „właściwego” orzekania kasacyjnego — że jedynie wstępna ocena kasacji nie dostarcza w tej fazie postępowania kasacyjnego podstaw to stwierdzenia, iżby podniesione w kasacji zarzuty można było ocenić jako *oczywiście* zasadne. Nie sposób o rozstrzygnięciu w przedmiocie wniosku

o wstrzymanie wykonania orzeczenia myśleć w kategoriach stanowczej, finalnej antycypacji rozstrzygnięcia co do wniesionych nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Wypowiedziano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2023 r. myśl, że cyt.: „w tej sprawie nie zachodzi oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacjach obrońców, nawet pomimo uzupełnienia argumentacji kolejnymi pismami. Tyczy się to tak kwestii procedowania bez udziału obrońcy, pod nieobecność oskarżonego na rozprawie przed Sądem I instancji (zarzut 5 kasacji adw. A. K.; zarzut 10 kasacji adw. J. K.), jak i zarzutów dotyczących prowadzenia rozprawy odwoławczej w dniu 1 marca 2022 r. pod nieobecność oskarżonego, a także licznych zarzutów kwestionujących rzetelność kontroli odwoławczej. Niewątpliwie ostateczna ocena zasadności licznych i różnorodnych zarzutów kasacyjnych wymaga pogłębionej analizy w postępowaniu kasacyjnym. Jednakże ocena tych zarzutów – po części tożsamy – dokonana dla potrzeb rozpoznania wniosków o wstrzymanie wykonania wyroku nie prowadzi do wniosku o konieczności skorzystania z instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., która ma przecież charakter wyjątkowy”.

Całkowicie pozbawione jakichkolwiek podstaw prawnych jest więc twierdzenie obrońcy skazanego zawarte w uzasadnieniu wniosku o wyłączenie, że cyt.: „ustawodawca w zakresie odpowiedniego stosowania przepisów zgodnie z art. 518 k.p.k. – nie uprawnia do dokonywania wstępnych ocen [zarzutów – *przyp. SN*]”. Podobnie za całkowicie nieuprawnione uznać należy inne twierdzenie obrońcy, tj. jakoby cyt.: „(...) skoro dokonywano analizy tylko zarzutów (*vide* postanowienie z 11 kwietnia 2023 r.) to nie dokonano analizy ich uzasadnienia, co wynikać może z literalnego brzmienia uzasadnienia z 11 kwietnia 2023 r.”. Właśnie owo „literalne brzmienie uzasadnienia” postanowienia z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. III KK 19/23, przekonuje o dokonaniu analizy nie tylko zarzutów kasacyjnych ale i ich uzasadnienia, o czym świadczy choćby powołany wyżej fragment tego uzasadnienia czy też dalsza jego część wskazująca na szczegółową analizę argumentacji zawartej we wnioskach o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku oraz dodatkowych pismach obrońców przesłanych już po wniesieniu kasacji cyt.: „[w]e wnioskach o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku oraz dodatkowych pismach przesłanych już po wniesieniu kasacji obrońcy eksponują

negatywny wpływ wykonania kary na: sytuację rodzinną skazanego, kondycję materialną członków jego rodziny, więzi rodzinne, sytuację zdrowotną i mieszkaniową matki skazanego oraz sytuacją zdrowotną samego skazanego (niemożność kontynuacji leczenia w ramach tradycyjnej medycyny chińskiej; lista dolegliwości i chorób skazanego została zawarta na s. 5 pisma r.pr. P. G. z dnia 5 kwietnia 2023 r.). W dodatkowych dokumentach nadesłanych po wniesieniu kasacji przez tegoż obrońcę wskazuje się ponadto na panujący stan zagrożenia epidemicznego.”. Wskazane powyżej twierdzenia obrońcy zdają się zatem wynikać z niedostatecznie wnikliwej lektury motywów postanowienia w przedmiocie wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacjami.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

AG

[ł.n.]